

BEERTEN, Marcel (eigenlijk Leopold Albert Michiel), letterkundige (Zolder 12 juni 1919).

Beerten, in het college te Tervuren lid van het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond (AKVS) en vriend van Theo Brouns (z. aldaar), maakte in 1936 als jong bediende in de kolenmijn te Zolder de eerste Limburgse mijnstaking mee, een ervaring van de sociale nood in zijn streek, die zijn verdere evolutie sterk zou beïnvloeden. Hij werd actief in culturele en sociale organisaties.

Eind 1940 werd hij gouwleider voor de Limburgse Kempen van het Algemeen Vlaamsch Nationaal Jeugdverbond (AVNJ) en in januari 1941 tevens waarnemend gouwsecretaris voor Limburg van het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV). Omdat hij zijn dienstnemende leden niet in de steek wilde laten, vertrok hij, na voor de eerste lichting (augustus 1941) te zijn afgekeurd, in april 1942 naar het Vlaamsch Legioen, maar hij weigerde de SS-eed af te leggen. Na de oorlog werd hij veroordeeld tot levenslange hechtenis, een straf die tot 15 jaar werd teruggebracht. In juni 1950 kwam hij vrij, was stempelaar, tot hij in januari 1951, eerst als colporteur, daarna als lector-corrector in dienst trad van de uitgeverij HeideLand te Hasselt. Daar was hij betrokken bij enkele voor de na-oorlogse

Vlaamse boekenwereld belangrijke initiatieven: het Pantheon der Nobelprijswinnaars Literatuur, de Vlaamse Pockets, het Poëtisch Erfdeel der Nederlanden, door hem ontworpen, en Twintig Eeuwen Vlaanderen.

Als letterkundige publiceerde hij gedichten en verhalen. Eind 1950 verscheen o.m. zijn reeds bij een poëziewedstrijd (Het daghet, 1948) opgemerkte ballade over een Duitse vrouw op de vlucht voor de oprukkende Russen, Vrouw Griese, in de bundel *Aan de Zelfkant*, een bundel die grote bijval kreeg om de pregnante wijze waarop de eigentijdse problematiek onder woorden werd gebracht. Vrouw Griese, zijn meest bekende tekst, heeft men „het episch symbool voor miljoenen vluchtelingen” genoemd. In 1952 publiceerde Beerten een nieuw episch gedicht, *Marlene Helmsen*, dat veel gereïgnerder van toon was. In 1953 verscheen zijn novelle *Fait-divers* in een verzamelbundel van Limburgse auteurs. Deze novelle is het sterk vertelde verhaal van een politieke delinquent die in een kolenmijn moet werken en die zich als mens tracht te handhaven. De vooral episch sterke dichter vertolkte fel en bewogen de gevoelens en ervaringen van een (verloren) generatie jonge opstandige Vlamingen in en na de desillusies en ellende van hun engagement – zonder de trouw aan zijn Nederlands ideaal te verliezen.

WERKEN: *Aan de zelfkant* (1950); - *Marlene Helmsen* (1952); - *Fait-divers*, in *Mensen strijden elke dag* (1953, p. 151-169); - *Van zelfkant tot overkant* (1967).

LITERATUUR: U. van de Voorde, *M. Beerten. Aan de zelfkant*, in *de Standaard* (13 mei 1951); - B. Ranke, *Tweede ontmoeting met Marcel Beerten*, in *De Standaard* (26 augustus 1963); - J.L. de Belder, *Marcel Beerten*, in *Toortsen*, nr. 19 (z.j.).

GASTON DURNEZ